

Allemaal samen voor de bonus-bonus

Naarmate de beloningen die bestuursleden van grote bedrijven zichzelf toekennen excessiever worden, klinkt de roep om een verbod. Minister Bos breekt zich het hoofd hoe dat te doen en onze vriendelijke bestuursleden dreigen dat ze dan de hoofdkwartieren van de Nederlandse bedrijven naar elders zullen verplaatsen.

Frans Verhagen © 2010

Nu van die kant geen gemeenschapszin valt te verwachten en de politiek hier nooit een regeling voor zal kunnen maken is het misschien tijd voor een andere oplossing: de bonus-bonus. Een vrijwillige regeling, heel liberaal.

Het is best mogelijk dat de bestuurders hun beloning dubbel en dwars verdienen al mag je je soms afvragen wat nou precies de verhouding is tussen normaal je werk doen en bijzonder prestaties leveren. Soms twijfel je. Rijkman Groenink kreeg een bonus voor het verkopen van zijn bedrijf, anderen strijken hun bonussen op ook als het bedrijf verlies lijdt. Weer anderen maken winst op een manier die niet vol valt te houden maar wel tot korte termijn bonussen leidt. Enfin, niet een zaak waar we als gewone burgers ons in willen verdiepen. Als aandeelhouders hun geld graag weggeven aan bestuurders, wie zal hen daarvan weerhouden?

Misschien is het waar dat je geen goede mensen kunt aantrekken zonder deze lucratieve regelingen. In Amerika verdienen ze immers nog veel meer, en misschien vertrekken sommige bestuurders dan wel – al heb ik daar zo mijn twijfels over. VNU baas Rob van den Bergh kwam van een koude kermis thuis. Maar ik ben best bereid er het zwijgen toe te doen over deze over-the-top inkomens als we het volgende vrijwillige arrangement kunnen afspreken.

De fantastische bedrijfsresultaten die een dergelijke bonus rechtvaardigen zijn ongetwijfeld mede te danken aan de doortastende en slimme leiding

van het succesvolle bedrijf. Maar zoals we weten uit onze populaire management literatuur, dat doet zo'n leider nooit alleen en een inlevende directie zal dat zeker als eerste zal beamen. Het zijn de werknemers, de mensen die op de werkvloer, die de geniale strategie van de top hebben uitgevoerd – bij een probleemgeval als Numico vaak onder grote druk en met onzekere vooruitzichten. Allen voor één, één voor allen.

Laten we daarom gewoon dit afspreken. Als een bonuspakket wordt afgesproken voor de president directeur, dan keren we dat hele bedrag aan bonus ook uit aan de werknemers van het bedrijf. Twaalf miljoen bonus voor Bennink? Dan voor de ruim 10.000 werknemers van Numico met zijn allen ook 12 miljoen, gelijk verdeeld. Iedere werknemer krijgt 1200 Euro bruto.

De aandeelhouders zouden nooit bezwaar kunnen hebben tegen zo'n regeling. Hij kost nauwelijks iets, hij is immers afhankelijk van de fantastische prestaties aan de top, en hij motiveert het hele bedrijf om de topman te steunen in zijn pogingen zijn bonus te verzilveren. Allemaal samen voor de bonus van Bennink!

Het lijkt me een ideale regeling. Niemand wordt er slechter van en het gezeur over deze wel erg riante betalingen is in één klap afgelopen.

Ineens hebben bedrijven met de hoogste bonussen voor de directie op de banenmarkt ineens een voordeel, zeker in de krappe banenmarkt voor de laagste inkomens want die profiteren in hun lage schijf onevenredig van het succes van hun bedrijf.

Dat lijkt me nog eens maatschappelijk ondernemen: niet alleen de directie van een goed presterend bedrijf belonen maar ook de werknemers. Als goed liberaal zou ik dit natuurlijk niet van overheidswege willen opleggen, het zou als het ware uit de inborst van deze brave toplieden zelf moeten komen. Een vrijwillig arrangement. Zo'n bonus-bonus kost hen niets en ook de vrijgevege aandeelhouders zouden er hun hand niet voor omdraaien. Iedereen gelukkig. En geen gezeur meer.